

ROZKLEIĆ (1) *vb pf*

inf rozkl(e)ić.

Sł stp: rozklić, *Cn brak*, *Linde XVII w.*

Rozdzielić rzeczy sklejone: Deglutinare, Est dissolvere quod glutinatum erat – Rozkleic. *Calep* 298a.

Formacje współrdzenne cf KLIIC.

PP